

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 101/2018-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Società Finanziaria di Promozione della Cooperazione Economica con i Paesi dell'Est Europeo – Finest S. p. A., Via dei Molini 4, Pordenone, Talianska republika, zastúpenej advokátskou kanceláriou Biksadský & Partners, s. r. o., Michalská 9, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Pavol Biksadský, LL.M., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 23 K 43/2016-977 z 12. októbra 2017, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti Società Finanziaria di Promozione della Cooperazione Economica con i Paesi dell'Est Europeo – Finest S. p. A. prijíma na ďalšie konanie.

2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. novembra 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Società Finanziaria di Promozione della Cooperazione Economica con i Paesi dell'Est Europeo – Finest S. p. A., Via dei Molini 4, Pordenone, Talianska republika (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátskou kanceláriou Biksadský & Partners, s. r. o., Michalská 9, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Pavol Biksadský, LL.M., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 23 K 43/2016-977 z 12. októbra 2017.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konkurzného konania vedeného na majetok úpadcu obchodnej spoločnosti PEDRAZZOLI SLOVAKIA, spol. s r. o., Esterházyovcov 1407, Galanta (ďalej len „úpadca“), a to v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 23 K 43/2016. Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením okresného súdu sp. zn. 23 K 43/2016 z 27. apríla 2017 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 87/2017 z 9. mája 2017. Do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Ladislav Zselinszky so sídlom kancelárie Hlavná 28/7, Dunajská Streda (ďalej len „správca“).

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že ako akciová spoločnosť uzavretá podľa práva Talianskej republiky na účel financovania a účasti v zahraničných spoločnostiach a podnikoch v krajinách strednej Európy, Balkánu a taktiež v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu, ktoré sú vlastnené talianskymi podnikmi majúcimi sídlo v prihraničných regiónoch Friuli-Venezia Giulia, Veneto a v autonómnych okresoch Trento a Bolzano, uzatvorila 9. novembra 2009 s úpadcom zmluvu o financovaní, na základe ktorej poskytla úpadcovi financovanie v sume 750 000 € na účel realizácie projektu uvedeného v zmluve.

S cieľom zabezpečenia uvedenej pohľadávky vzniknutej z titulu poskytnutého financovania sťažovateľka 16. novembra 2009 uzatvorila so slovenskou obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ], ako záložcom, zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. [REDAKOVANÉ] zapísaným na [REDAKOVANÉ], pričom záložné právo je registrované v katastri nehnuteľností ako druhé v poradí.

Vzhľadom na skutočnosť, že úpadca nesplatil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o financovaní, sťažovateľka si prihlásila v konkurze vedenom na majetok úpadcu v základnej prihlasovacej lehote zabezpečenú pohľadávku v sume 1 013 412,83 €. Správca zapísal prihlásenú pohľadávku do zoznamu pohľadávok pod č. 147, pričom 24. augusta 2017 bola pohľadávka sťažovateľky správcom zistená, čo sa týka výšky prihlásenej pohľadávky, právneho dôvodu, poradia, ako aj zabezpečenia záložným právom v plnom rozsahu.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že «dňa 11. 09. 2017 sa na základe oznámenia správcu Mgr. Ladislava Zselinszkého, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 160/2017 dňa 21. 08. 2017... konala prvá schôdza veriteľov úpadcu. Správca Mgr. Ladislav Zselinszký sťažovateľovi na uvedenej prvej schôdzi veriteľov nepriznal hlasovacie práva, napriek tomu, že pohľadávka sťažovateľa nebola popretá a teda bola zistená čo do prihláseného poradia, výšky ako aj zabezpečenia. Správca svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sťažovateľ nemá právo hlasovať na schôdzi veriteľov vzhľadom na to, že sa v konkurze uspokojuje v poradí ako podriadený veriteľ podľa § 35 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov... Sťažovateľovi bolo zo strany správcu odopreté aj právo vznášať námietky rozporu jednotlivých uznesení so zákonom v zmysle § 35 ods. 8 ZKR s odôvodnením, že ako veriteľ bez práva hlasovať nemá právo uplatňovať akékoľvek námietky...

Dňa 14. 09. 2017 podal sťažovateľ na Okresný súd Trnava návrh na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov a na odvolanie správcu, ktorým sa domáhal najmä zrušenia uznesení č. 1 a č. 2 prijatých v bode 3. „Rozhodovanie o výmene správcu“ programu prvej schôdze veriteľov z dôvodu, že v dôsledku nezákonného odopretia

hlasovacích práv sťažovateľovi trpia uvedené uznesenia vadou nezákonnosti. V reakcii na uvedený návrh Okresný súd Trnava prostredníctvom elektronickej schránky doručil právnomu zástupcovi sťažovateľa uznesenie sp. zn. 23 K/43/2016-902 zo dňa 20. 09. 2017, ktorým zamietol návrh veriteľa REA-S s. r. o. na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov a na vykonanie dohľadu nad správcom Mgr. Ladislavom Zselinszkým. V odôvodnení uvedeného uznesenia sa Okresný súd Trnava okrajovo vysporiadal s návrhom sťažovateľa na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov tým, že uviedol, že o podaných návrhoch sťažovateľa nerozhodoval, nakoľko vyhodnotil, že sťažovateľ nie je na podanie návrhu aktívne legitimovaný...

Vzhľadom na skutočnosť, že vyššie uvedeným uznesením sp. zn. 23 K/43/2016-902 zo dňa 20. 09. 2017 Okresný súd Trnava meritórne nerozhodol o návrhu sťažovateľa na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov, domáhal sa sťažovateľ vydania meritórneho rozhodnutia prostredníctvom žiadosti zo dňa 04. 10. 2017. V uvedenej žiadosti sťažovateľ, vo svetle už predtým uvedeného odôvodnenia Okresného súdu Trnava, doplnil svoju právnu argumentáciu preukazujúcu aktívnu legitimáciu sťažovateľa na podanie návrhu ako aj jeho právo na priznanie hlasovacích práv a súčasne žiadal o vytýčenie pojednávania vo veci.».

Okresný súd napadnutým uznesením č. k. 23 K 43/2016-977 z 12. októbra 2017 návrh sťažovateľky na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov zamietol. Podľa sťažovateľky „sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s právnou argumentáciou žalobcu uvedenou v návrhu na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov zo dňa 14. 09. 2017, ako ani jej doplnením v žiadosti o vydanie meritórneho rozhodnutia zo dňa 04. 10. 2017. Okresný súd Trnava o návrhu rozhodol bez toho, aby vytýčil sťažovateľom požadované pojednávanie vo veci.“.

Ďalším uznesením č. k. 23 K 43/2016-983 z 12. októbra 2017 okresný súd odvolal pôvodne ustanoveného správcu Mgr. Ladislava Zselinszkého a ustanovil nového správcu FARDOUS PARTNERS správcovská, k. s., so sídlom kancelárie Námestie SNP 14, Bratislava.

Podľa názoru sťažovateľky napadnutým uznesením okresného súdu došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože okresný súd v konaní o jej návrhu na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov podľa § 35 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) neposkytol náležitú ochranu jej základných práv pred nezákonným postupom správcu, keďže:

- neuviedol žiadne dôvody vo vzťahu k relevantnej argumentácii sťažovateľky uvedenej predovšetkým v jej žiadosti o vydanie meritórneho rozhodnutia o návrhu na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov zo 14. septembra 2017,
- neuplatnil ústavne konformný výklad vo vzťahu k sťažovateľkou namietanej záväznosti zoznamu pohľadávok a z neho vyplývajúcich práv veriteľov,
- neuplatnil ústavne konformný výklad § 95 ods. 3 v spojení s § 35 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý by vychádzal predovšetkým z princípu zákazu retroaktivity právnych noriem,
- pozbavil ho možnosti domáhať sa svojich práv veriteľa jednak v rámci súdneho prieskumu v incidenčnom konaní, ako aj v samostatnom konaní o priznanie hlasovacích práv podľa § 32a zákona o konkurze a reštrukturalizácii, čím došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní jednotlivých účastníkov konkurzného konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, keďže veritelia popretí z dôvodu podriadenosti ich pohľadávok mali právo sa ešte pred prvou schôdzou veriteľov domáhať svojich práv incidenčnou žalobou alebo návrhom na priznanie hlasovacích práv, pričom sťažovateľke bolo toto právo postupom správcu upreté a znemožnené,
- nenariadil pojednávanie vo veci, ktoré sťažovateľka vzhľadom na jej závažnosť a komplikovanosť požadovala.

Sťažovateľka zdôrazňuje, že *„jej prihlásená pohľadávka nebola správcom a ani žiadnym z veriteľov úpadcu v zákonnej lehote popretá (veritelia mali toto právo do 26. júla 2017 a správca dokonca v predĺženej lehote do 25. augusta 2017), a to ani pre existenciu údajnej podriadenosti, na ktorú sa odvoláva správca“*. V tejto súvislosti sťažovateľka

poukazuje na skutočnosť, že „správca bol v otázke priznania hlasovacích práv sťažovateľovi povinný vychádzať zo zoznamu pohľadávok, ktorý je čo do určenia práv veriteľov záväzný. Záväznosť zoznamu pohľadávok v konkurze bola v rámci súdneho prieskumu ustálená aj judikatúrou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky...

V skutočnosti správca... napriek tomu, že nepoprel sťažovateľom prihlásenú pohľadávku, na prvej schôdzi veriteľov odoprel sťažovateľovi hlasovacie práva uvádzajúc, že sťažovateľ sa považuje za podriadeného veriteľa... Konanie správcu je o to pochybnejšie, že v prípade sťažovateľa sa jedná o zabezpečeného veriteľa, ktorého pohľadávke by prislúchalo 1 013 412 hlasov, pričom hlasy všetkých ostatných veriteľov oprávnených hlasovať na prvej schôdzi veriteľov predstavovali 1 034 314 hlasov; sťažovateľ by tak mal postavenie veriteľa, ktorý mohol rozhodujúcim spôsobom ovplyvniť hlasovanie a výsledky prvej schôdze veriteľov.“

Podľa sťažovateľky postupom okresného súdu pri prejednávaní a rozhodovaní o jej návrhu na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov konanej 11. septembra 2017, ako aj samotným uznesením okresného súdu č. k. 23 K 43/2016-977 z 12. októbra 2017 došlo aj k porušeniu čl. 20 ústavy. V tejto súvislosti argumentuje tým, že «v prípade, ak by aj Okresný súd Trnava vo veci návrhu na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov meritórne preskúmal údajnú podriadenosť pohľadávky sťažovateľa ústavne konformným spôsobom, musel by nevyhnutne dospieť k rovnakým záverom ako vyplýva z platného zoznamu pohľadávok, a to, že pohľadávka veriteľa sa neuspokojí v poradí ako podriadená pohľadávka, ale ako iná pohľadávka zabezpečená záložným právom. V prípade, ak Okresný súd Trnava nevychádzal zo stavu vyplývajúceho zo zoznamu pohľadávok, ale rozhodol sa takpovediac „ex lege“ skúmať postavenie sťažovateľa a tým aj rozsah jeho práv po tom, ako bola pohľadávka sťažovateľa v konkurze zistená, mal súd o to dôslednejšie preskúmať a prehodnotiť otázku prípadnej podriadenosti pohľadávky sťažovateľa. Súd si totiž musel byť vedomý, že pripustením takejto interpretácie § 95 ods. 3 ZKR, ktorá umožňuje považovať pohľadávku za podriadenú aj bez výslovného popretia poradia správcu, je u sťažovateľa vylúčená možnosť domáhať sa riadneho súdneho prieskumu s využitím opravných prostriedkov, ktorú by inak sťažovateľ mal v rámci konania o incidenčnej žalobe. Okresný súd Trnava však napriek tomu, že sťažovateľ mu predložil množstvo právnej

argumentácie odkazujúcej o. i. na existujúcu judikatúru Ústavného súdu SR, súčasne upozorniac na povinnosť ústavne konformného výkladu, nepovažoval za potrebné sa vyjadriť k nastolenej problematike viac ako na niekoľkých riadkoch v bode 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Sťažovateľ sa taktiež domnieva, že právny názor správcu vyjadrený v reakcii na návrh sťažovateľa na zrušenie uznesení prvej schôdze veriteľov (citovaný v bode 6. odôvodnenia napadnutého uznesenia), ktorý vychádza z predpokladu, že na podriadenosť pohľadávky podľa § 95 ods. 3 ZKR sa prihliada priamo zo zákona a pohľadávku preto nie je potrebné žiadnym spôsobom poprieť, je vo svojej podstate diskriminačný a v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy, nakoľko ukracuje dotknutého veriteľa o možnosť preukázať nepodriadené postavenie jeho pohľadávky, na rozdiel od ostatných veriteľov, ktorých pohľadávky boli popreté z akýchkoľvek iných dôvodov.».

Sťažovateľka argumentuje, že «spôsob výkladu ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR prijatý Okresným súdom Trnava v napadnutom uznesení totiž vytvára rozdielnosť v zákonomnom obsahu vlastníckeho práva veriteľov, ktorí síce mohli niekedy v minulosti spĺňať definíciu spriaznenej osoby podľa § 9 ZKR, avšak toto ich „spriaznenie“ nemalo žiadny vplyv na vznik, existenciu alebo formu zabezpečenia samotnej pohľadávky. Z uvedeného pohľadu preto neexistuje žiadny legitímny dôvod, ktorý by odôvodňoval, aby pohľadávka takýchto veriteľov mala inú kvalitu uspokojenia (priznaním iného poradia uspokojenia resp. nepriznaním poskytnutého zabezpečenia) ako pohľadávky iných veriteľov...». Sťažovateľka namieta, že „aplikáciou ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR v spojení s § 35 ods. 4 ZKR, druhá veta, na jeho pohľadávku voči úpadcovi, bol porušený zákaz retroaktívneho pôsobenia právnych noriem vyjadrený v čl. 1 Ústavy SR“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, právo na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a právo na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, tak samostatne ako aj vo vzájomnom spojení uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 23 K/43/2016-977 z 12. októbra 2017 porušené boli.

2. *Uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 23 K/43/2016-977 z 12. októbra 2017 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie.*

3. *Uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 23 K/43/2016-983 z 12. októbra 2017 sa zrušuje.*

4. *Okresný súd Trnava je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu Biksadský & Partners, s. r. o., vedený [REDAKOVANÉ].“*

Podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľka tiež navrhuje, aby ústavný súd vydal dočasné opatrenie, ktorým „správcovi FARDOUS PARTNERS správcovská k. s... v konkurze úpadcu PEDRAZZOLI SLOVAKIA, spol. s r. o... vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 23K/43/2016, ukladá, aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov smerujúcich k speňaženiu majetku oddelenej podstaty, ktorú tvorí súbor nehnuteľností zapísaných na [REDAKOVANÉ], k. ú. [REDAKOVANÉ] okres a obec [REDAKOVANÉ] vo vlastníctve tretej osoby Brown Machines Slovakia s. r. o..., a to až do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci samej“.

II.

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd prípisom zo 14. decembra 2017 požiadal okresný súd o vyjadrenie. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 29. decembra 2017 (sp. zn. 1 SprV/857/2017) doručenom ústavnému súdu 8. januára 2018 okrem iného uviedol:

„... vec bola terajšiemu zákonnému sudcovi pridelená Dodatkom č. 17 k Rozvrhu práce pre Okresný súd Trnava na rok 2016, účinným odo dňa 20. 12. 2016 (po sudkyňi ktorá odišla na materskú dovolenku).

V danom prípade sa jedná o právne posúdenie skutkového stavu nezávislým súdom, pričom sťažnosť je motivovaná nesúhlasom sťažovateľa s konkrétnym rozhodnutím súdu - takýto stav však nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý súdny proces podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a práva na súdnu ochranu, práva na rovnosť účastníkov, a práva na ochranu vlastníctva podľa Ústavy SR. Už vonkoncom sa nemôže jednať o prieťahy v konaní spôsobené Okresným súdom Trnava, nakoľko súd vykonával a vykonáva procesné úkony v primeraných (dokonca krátkych) lehotách.

Vo vzťahu k napadnutému Uzneseniu Okresného súdu Trnava č. 23 K/43/2016-977 zo dňa 12. 10. 2017, je potrebné uviesť, že aktívna vecná legitímácia sťažovateľa na podanie návrhov na zrušenie uznesení schôdze veriteľov je pochybná s poukazom na § 95, ods. 3 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii - súd však aj napriek tomu rozhodoval o podaných návrhoch sťažovateľa, aby mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Ako bolo v napadnutom uznesení uvedené (a sťažovateľom nerozporované), sťažovateľ bol v období od 20. 11. 2009 do 16. 7. 2013 spoločníkom úpadcu s výškou splateného vkladu 2.108.000,00 € z celkovej sumy zapísaného základného imania vo výške 8.431.709,00 €, teda mal kvalifikovanú účasť (viac ako 5 %) v spoločnosti úpadcu, a to aj po zavedení inštitútu podriadenosti do zák. č. 7/2005 Z. z. s účinnosťou od 1. 1. 2012.

Nakoľko sťažovateľ nedisponuje hlasovacími právami, a poradie uspokojenia sťažovateľa ako spriaznenej osoby vyplýva z § 95 ods. 3 zák. č. 7/2005 Z. z., nie je ani oprávnený podať námietky do zápisnice prvej schôdze veriteľov, teda nemá právo domáhať sa zrušenia uznesení prijatých na schôdzi veriteľov.

Súd môže rešpektovať názor sťažovateľa o tom, že súčasné znenie ustanovenia § 95, ods. 3 zák. č. 7/2005 Z. z. je retroaktívne, avšak uvedené zákonné ustanovenie je stále platnou a účinnou právnou normou, a súd nemal dôvod neaplikovať na daný skutkový stav takúto platnú a účinnú právnu úpravu (napriek nesúhlasu sťažovateľa).

Z uvedených dôvodov považujem sťažnosť za úplne neopodstatnenú.“

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané nikým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.1 K prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia)

Podanie sťažovateľky možno kvalifikovať ako sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 18 ods. 1 písm. h) a § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže ústavný súd nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach sťažnosti a ani dôvody na jej odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosť podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde na ďalšie konanie.

III.2 K nevyhoveniu návrhu na vydanie dočasného opatrenia (bod 2 výroku tohto uznesenia)

Sťažovateľka sa tiež domáha, aby ústavný súd vydal dočasné opatrenie, ktorým správcovi FARDOUS PARTNERS správcovská, k. s., v konkurze úpadcu vedenom okresným súdom pod sp. zn. 23 K 43/2016 uloží, aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov smerujúcich k speňaženiu majetku oddelenej podstaty, ktorú tvorí súbor nehnuteľností zapísaných na [REDAKOVANÉ], k. ú. [REDAKOVANÉ] okres a obec [REDAKOVANÉ] vo vlastníctve tretej osoby Brown Machines Slovakia s. r. o., a to až do rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Ústavný súd pri posudzovaní návrhu sťažovateľky na vydanie dočasného opatrenia v prvom rade zdôraznil, že § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa aplikuje len v celkom výnimočných prípadoch, a zohľadňujúc ďalšie, predovšetkým vecné okolnosti právnej veci sťažovateľky, rozhodol o ňom tak, že mu nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2018